

እቲ ሃብታም ሰብኣይን እቲ ሓረስታይን

ቅድሚያ ነዊሕ ነዊሕ እዋን፣ አብ አዝዩ ነዊሕ ርሑቕ፣ አብ ማእከል ሓደ ዓብን ህዱእን ምድረበዳ ሓንቲ ንኡሽተይ ዓረባዊት ከተማ ነበረት። አብ ማእከል እታ ከተማ ድማ ህዝቢ ክዕድጉን ክሸጡን ድእከብሉ ባሳር ድበሃል ዓቢ ናይ ዕዳጋ ቦታ ነበረ። እቲ ባሳር አሸሓት ጸበብቲ ጎደናታትን መሽጎራጉርን ነበሮ። አብ ነብሲ ወከፍ መሽጎራጉር ሰባት አብ መንጎ ሰማይን ምድርን ደሎ ኩሉ ክገዝእሉ ድኸእሉ አሸሓት ሕብራዊ ድኪናት ነበረ።

For lenge lenge siden, langt langt borte, midt i en stor og stille ørken, var det en liten arabisk by. Midt i byen var det en basar – en stor markeds plass der folk samlet seg for å handle. Basaren hadde tusenvis av trange gater og smug. I hvert eneste smug og hvert eneste hjørne var det tusenvis av fargerike butikker der man kunne kjøpe alt mellom himmel og jord.

ሓደ መዓልቲ ሓደ ሃብታም ሰብኣይ ይዛወር ነበረ። ንሱ ጽቡቕን ክቡርን ክዳውንቲ ለቢሱ ነበረ። ሓደ ሰብ «ተኣለ፣ ተኣለ!» ኢሉ ጨደረ ። እቲ ሓረስታይ ረሳሕን ኣረጊትን ክዳን ለቢሱ ነበረ። ኣብ ሕቕኡ ሓደ ገዚፍን ከቢድን ጥማር ናይ ሓዊ ዕንጾይቲ ተሰኪሙ ነበረ። እቲ ሓረስታይ ሕቕኡ ደኒኑ ይኸይድ ስለድነበረ ብቕድሚኡ ድነበሩ ሰባት ክርኢ ኣይከኣለን። ብዘይካ እቲ ሓደ ሃብታም ሰብኣይ ከኣ ኩሎም የላግሱ ነበሩ። እቲ ሃብታም ሰብኣይ «ንምንታይ ኣነ ንሓደ ክዳውንቲ ድተቐደደ ድኻ ሓረስታይ የላግሱ?» ኢሉ ሓሰበ እሞ ኣብታ መንገዲ ደው በለ።

Her inne i folkemengden var det en rik mann som gikk tur. Han hadde på seg fine og dyre klær; en lang silkekåpe fra Kina, gullkjede fra Persia, og diamantring fra India. Den rike mannen gikk som en påfugl, med nesa høyt i været og hevet bryst, mens han lot den lange kåpen dras langs bakken.

«Pass deg, pass deg!» Plutselig så mannen en fattig bonde som kom raskt mot han. Bonden hadde på seg møkkete og slitte klær. På ryggen bar han en stor og tung bunt med fyringsved. Bonden gikk med bøyd rygg og kunne ikke se folk foran seg. Så for å ikke komme bort i noen ropte han: «Pass deg, pass deg!» Alle folk flyttet seg, bortsett fra den rike mannen. «Hvorfor skal jeg flytte meg for en fattig bonde med ødelagte klær?» tenkte rikmannen og stod i veien.

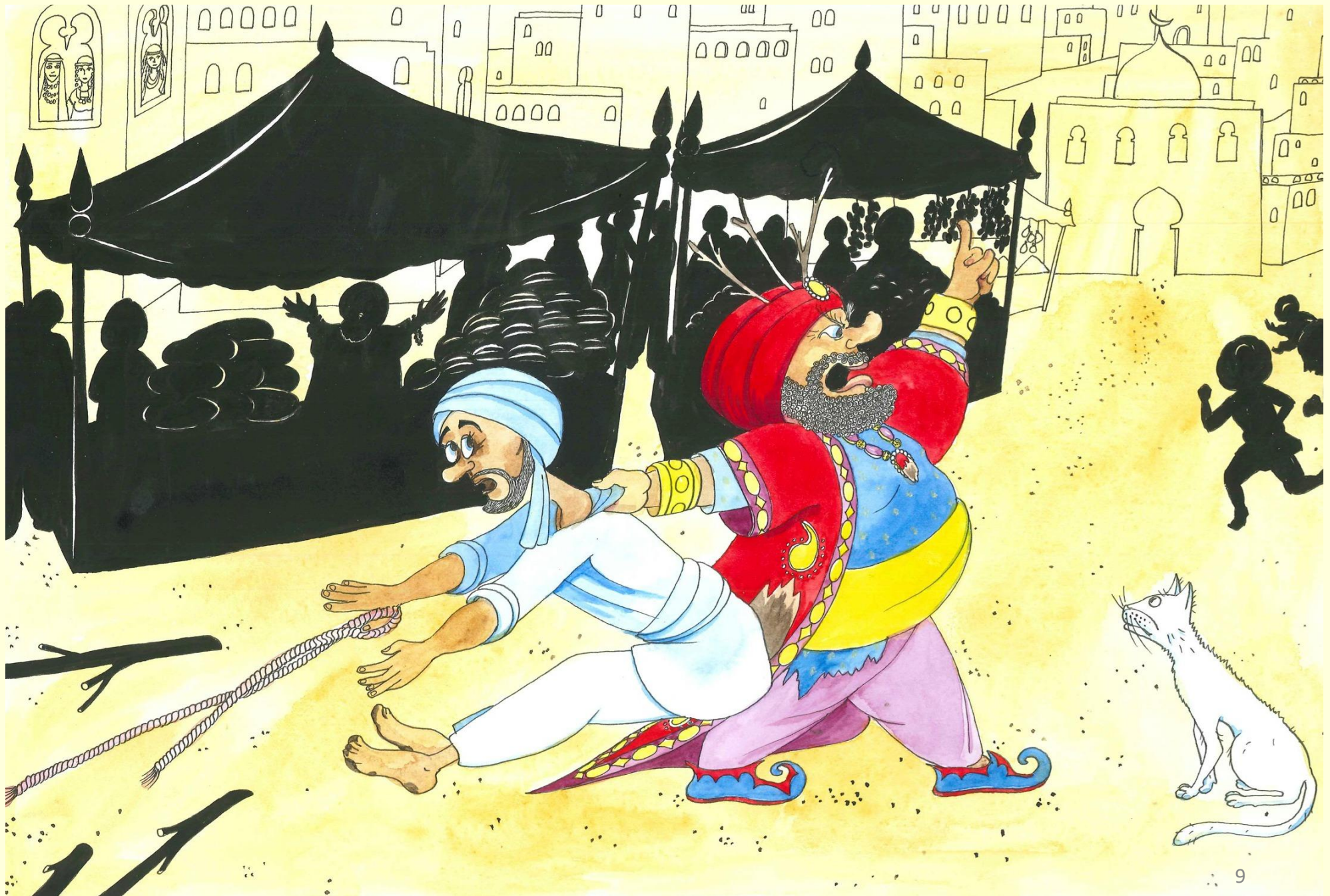
ሃንደበት ከአ እት ሓረስታይ ምስት ሃብታም ሰብአይ ተጋጭዉ። እት ሃብታም ሰብአይ ወደቐ፣ እት ናይ ሓዊ ዕንጾይት ከአ አብ ልዕሊኡ ወደቐ። እት ሃብታም ሰብአይ አብቲ ጭቃ ተኣልከ እት ጽቡቕ ክዳውንቱ ድማ ተበላሸዉ።

Plutselig krasjet bonden med den rike mannen. Rikmannen falt ned og ved-bunten falt over ham. Han ble dynket ned i gjørme og de fine klærne hans ble ødelagt.

እቲ ሃብታም ሰብኣይ «ክትከፍሎ ኢኻ!» ኢሉ ብሕርቃን ጨደረ «ምሳይ ሕለፍ ንዓናይ!» እቲ ሃብታም ሰብኣይ ነቲ ሓረስታይ ብኪሌትኡ ሒዞ ናብ ናይታ ከተማ ዳኛ ወሰደ።

«Dette skal du betale for!» skrek den rike mannen sint. «Bli med meg!» Rikmannen tok tak i bondens krage og dro ham med seg til byens dommer.

I retten fortalte den rike mannen at han gikk rundt på basaren og hørte ingen ting da bonden kom mot han, fordi bonden ikke varslet han. «Bonden ødela mine klær med vilje,» sa den rike mannen. «Hvorfor skulle bonden gjøre noe slikt?» spurte dommeren. «Fordi bonden var sjalu på meg som har finere klær enn ham,» svarte rikmannen.

Deretter spurte dommeren bonden: «Hvorfor ødela du klærne til den rike mannen?» Bonden stod musestille og sa ikke ett eneste ord. «Hørte du ikke? Hvorfor ødela du klærne til den rike mannen?» gjentok dommeren. Bonden sa fortsatt ingenting. «Jeg gjentar: hvorfor ødela du klærne til den rike mannen?» sa dommeren. Men fortsatt kom det ikke et eneste pip fra bonden.

«እዚ ሓረስታይ ኮነ ኢሉ ክዳውንተይ አበላሽዩለይ» በለ እቲ ሃብታም ሰብአይ። «ስለምንታይ ኢኻ ክዳን ናይቲ ሃብታም ሰብአይ አበላሺኻዮ?» ሓተተ እቲ ዳኛ። እቲ ሓረስታይ ሓንቲ ቃል አይበለን። «አይሰማዕካንን ዲኻ? ስለምንታይ ኢካ ክዳውንቲ ናይቲ ሃብታም ሰብአይ ደበላሽኻዮ?» ደገመ እቲ ዳኛ። ሕጂ'ውን እቲ ሓረስታይ ወላሓንቲ አይበለን። እቲ ዳኛ እንደገና ብነድርን ቁጠዐን ዓው ኢሉ ደገመ፣ ካብቲ ሓረስታይ ግን ሕጂ'ውን ወላሓንቲ ድምጺ አይወጸን።

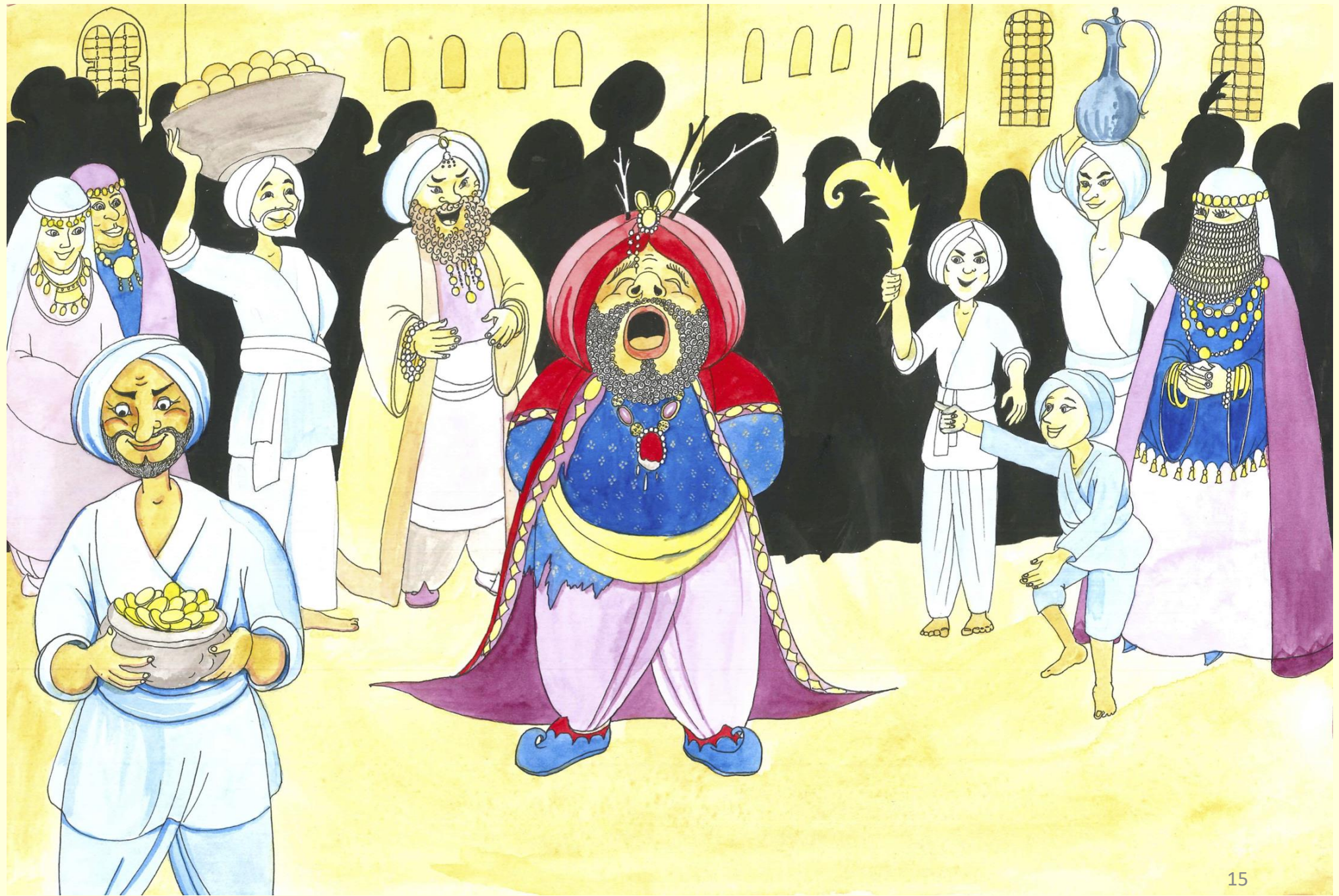
«እዚ ሓረስታይ ለኸት ምኒኑ ትሪኦ የለኸን? ከመይ ጌርካ ሓይ ክዛረብ ደይክእል ሰብ ከጠንቅቆካ ትደሊ?»
በለ እቲ ዳኛ። «ኦ እወ!!! እወ! ክዛረብይኸእል ኢዩ! ኣነ እፈልጥ ኢዩ ክዛረብ ይኸእል ኢዩ!! ኣነ ሰሚዐዮ ኢዩ።
ብተሕ ግዜ ዓው ኢሉ : ኣልግስ!! ኣልግስ!! እንዳበለ!»,ኢሉ መለሰ እቲ ሃብታም ሰብኣይ ከይሓሰበ።

Da sa dommeren til den rike mannen: «Ser du ikke at bonden er stum? Hvordan kan du kreve fra en som ikke kan snakke at han skal varsle deg?» sa dommeren. «Åh jo!!! Jo! Han kan snakke!! Jeg vet at han kan snakke!! Jeg hørte ham. Han ropte høyt: Pass deg!! Pass deg!! Mange ganger!», svarte den rike mannen uten å tenke.

እቲ ዳኛ ነቶይ ሃብታም ሰብአይ ሓሶት ብምዝራቡ ቀጸ። 1000 ወርቂ ሳናቲም ነቲ ሓረስታይ ከፈሎ ኣብ ርእሲኡ ድማ ኣብ ቅድሚ ኩሉ እቲ ህዝቢ ኣብቲ ባሳር ድነበረ ደው ብምባል: «ኣነ ፈታው ነብሱ ኢዩ ከካፍልውን ኣይደልይን ኢዩ ኔረ። ስለዚ ኢዩ ኣብ ጭቃ ወዲቐ እቲ ጽቡቕን ክቡርን ክዳውንተይ ኣበላሽዮ» በለ።

Dommeren straffet den rike mannen for å ha løyet. Han måtte betale 1000 gullmynter til bonden og i tillegg måtte han stå på torget foran alle folk på basaren og rope: «Jeg var sjølgod og ville ikke dele. Derfor falt jeg ned i søla og ødela min fine og kostbare klede». Og snipp snapp snute, så var eventyret ute.

Illustratør: Svetlana Voronkova

Se flere fortellinger på morsmal.no